

Zarząd Planowania Operacyjnego — P3

178

DECYZJA Nr 328/MON MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 9 lipca 2008 r.

w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z powietrza

Na podstawie § 1 pkt 6 lit. d i § 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 94, poz. 426), w związku z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 140, poz. 982) oraz w związku z art. 13b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹), w celu zapewnienia efektywnego działania systemu obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, w sytuacjach potencjalnego zagrożenia atakami terrorystycznymi z powietrza, przy użyciu cywilnych i obcych wojskowych statków powietrznych, ustala się, co następuje:

1. W Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się funkcję Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej, wykonującego również obowiązki narodowego przedstawiciela władz państwowych (National Government Authority — NGA) w Zintegrowanym Systemie Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

2. Funkcję Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej pełni upoważniony oficer w stopniu co najmniej generała brygady.

3. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego zatwierdza wykaz generałów mogących pełnić funkcję Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej.

4. W sytuacji wystąpienia zagrożenia atakami terrorystycznymi z powietrza, przy użyciu statków powietrznych, upoważniam Dyżurnego Dowódcę Obrony Powietrznej do:

1) współdziałania z:

a) właściwym organem dowodzenia Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w zakresie wymiany informacji o zaistniałym zagrożeniu,

- b) rządowym zespołem właściwym w zakresie kierowania reagowaniem kryzysowym,
c) państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym,
d) innymi służbami państwowymi;
- 2) określenia stopnia zagrożenia oraz prowadzenia skoordynowanych działań przeciwko statkom powietrznym, w stosunku do których zachodzi podejrzenie, że mogą być użyte jako środek ataku terrorystycznego z powietrza;
- 3) podejmowania decyzji o użyciu sił i środków obrony powietrznej:
- a) wydzielanych do pełnienia dyżurów w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, po przekazaniu uprawnień przez odpowiedni szczebel dowodzenia Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego,
b) działających w ramach systemu obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) podejmowania decyzji o działaniu narodowych sił i środków systemu obrony powietrznej poza polską przestrzenią powietrzną, jeżeli umowy międzynarodowe, w których Rzeczpospolita Polska jest stroną, nie stanowią inaczej;
- 5) podejmowania decyzji o działaniu dyżurnych sił i środków Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w sytuacjach wymagających wprowadzenia w przestrzeń powietrzną Rzeczypospolitej Polskiej samolotów sojusznicznych w ramach misji „Air Policing”;
- 6) informowania:
- a) Ministra Obrony Narodowej (osoby zastępującej) o sytuacji powietrznej, w której mogą być użyte cywilne statki powietrzne, jako środek ataku terrorystycznego z powietrza oraz o propozycjach użycia środków obrony powietrznej w celu przeciwdziałania sytuacji określonej w art. 18b ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, zwanej dalej

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

„ustawą”, oraz w art. 122a ustawy — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.²),

- b) Dowódcę Operacyjnego Sił Zbrojnych (oficera zastępującego Dowódcę Operacyjnego Sił Zbrojnych) o sytuacji powietrznej, w której obce wojskowe statki powietrzne naruszają przestrzeń powietrzną Rzeczypospolitej Polskiej oraz proponowania użycia środków obrony powietrznej w celu przeciwdziałania sytuacji określonej w art. 18b ust. 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a i b ustawy,
- c) właściwego organu dowodzenia Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego o podjętych przez władze narodowe (Ministra Obrony Narodowej, Dowódcę Operacyjnego Sił Zbrojnych) decyzjach, dotyczących użycia uzbrojenia w celu przeciwdziałania obcym wojskowym i cywilnym statkom powietrznym, naruszającym obowiązujące przepisy w polskiej przestrzeni powietrznej.

5. Przy wykorzystaniu jawnych środków łączności potwierdzenia tożsamości osób funkcyjnych w procesie podejmowania decyzji o zniszczeniu statku powietrznego użytego jako środek ataku terrorystycznego z powietrza następuje z wykorzystaniem kart identyfikacyjnych.

6. Osobami upoważnionymi do posiadania karty identyfikacyjnej są:

- 1) Minister Obrony Narodowej;
- 2) Sekretarz Stanu do Spraw Społecznych i Profesjonalizacji;
- 3) Podsekretarz Stanu do Spraw Polityki Obronnej;
- 4) Podsekretarz Stanu do Spraw Uzbrojenia i Modernizacji;
- 5) Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych;
- 6) oficer zastępujący Dowódcę Operacyjnego Sił Zbrojnych;
- 7) Dyżurny Dowódca Obrony Powietrznej;
- 8) Starszy Dyżurny Operacyjny Centrum Operacji Powietrznych.

7. Karta identyfikacyjna podlega szczególnej ochronie i nie może być udostępniana osobom nie-

upoważnionym. Dostarczana jest do rąk własnych osoby upoważnionej, za podpisem, przechowuje się ją przy sobie, w gotowości do natychmiastowego użycia.

8. Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych opracuje wzór karty i procedury postępowania z kartą oraz jest odpowiedzialny za dystrybucję i wymianę kart identyfikacyjnych.

9. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego:

- 1) uzgodni i zapewni bezpośrednią łączność w miejscu pracy Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej z: Połączonym Centrum Operacji Powietrznych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, Dowódcą Operacyjnym Sił Zbrojnych, Centrum Operacji Powietrznych, rządowym zespołem właściwym w zakresie kierowania reagowaniem kryzysowym, państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym i z innymi instytucjami państwowymi, które mogą być zaangażowane w przeciwdziałanie zagrożeniom atakami terrorystycznymi z powietrza;
- 2) zapewni środki łączności między Dyżurnym Dowódcą Obrony Powietrznej a pozostałymi osobami wymienionymi w pkt 6.

10. Odpowiedzialnym za realizację decyzji jest Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

11. Tracą moc:

- 1) decyzja Nr 71/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z powietrza (Dz. Urz. MON Nr 6, poz. 52);
- 2) decyzja Nr 367/MON Ministra Obrony Narodowej z 3 grudnia 2004 r. w sprawie określenia procedury wprowadzenia i wykorzystania karty identyfikacyjnej przez osoby zastępujące Ministra Obrony Narodowej w czasie jego nieobecności (Dz. Urz. MON Nr 17, poz. 182).

12. Decyzja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 625.